Anul XIV. No. 2387. ♦♦ 6 PAGINI 2 LEI Sâmbătă 24 Aprilie 1937

Gazeta Sporturilor

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC

Birourile : STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI

Directori-Fondatori : E. EMILIAN şi E. MUNTEANU — Director: AL. MUNTEANU — Prim redactor N. PAPAGHEORGHE

ABONAMENTE:

Pe un an	LEI 600
Pe şase luni	„ 350
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari	„ 2000
Un număr vechiu	„ 4

PUBLICITATEA DUPA TARIF

TELEFON: Direcţia 3.26.60. Administraţia 3.26.60. Redacţia şi provincia 3.26.69.

Tarquinius Superbus,

Romanii şi... Primăria Braşov

Anul acesta, «Marele premiu al oraşului Braşov» are existenţa ameninţată. Proba aceasta automobilistă de mare şi izbânditor răsunet, trage să moară, din pricina Primăriei Braşov pe care a încetat subit s'o mai intereseze o întrecere sportivă al cărei nume o obligă să-i facă înlesniri.

Iată, deci — prin intoxicarea subită cu sport a Primăriei Braşov — repunerea în actualitate a două nume cari anul trecut au strâns în jurul lor, multe atenţiuni.

Vă amintiţi desigur, emfaza cu care primarele urbei Braşov, se bătea anul trecut cu pumnii în piept (nu prea tare, ca să nu tuşească) după succesul repurtat atunci de admirabila probă automobilistă a «Premiului Braşov».

Cu oarecari poticniri oratorice — din pricina guturaiului — d. Tarquiniu Prişcu, ţipa ca să-l audă asistenţa şi ca să sperie omenirea:

— Noi, primarul oraşului Braşov... care din tată 'n fiu... ca să zic aşa... sportivitatea mea cunoscută... am făcut, mai fac şi voi mai face... Ura... şi merçi!...

Discursul a fost zgomotos aplaudat. Căci, ca orator, d. Tarquiniu Prişcu a intrat depe acum în istorie. Ce Tarquinius primus, sau Tarquinius Superbus?.. Nimic. D. Tarquiniu Prişcu este (exceptând articulaţia peltică), succesorul direct al talentului oratoric ilustrat în antichitate (fiindcă e vorba de Tarquini...) de Demostene.

La fel de zgomotos (şi oratoric), prefectul de atunci al oraşului Braşov — d. Iancu Nan—s'a bătut deasemeni cu pumnii în piept (tot nu prea tare, ca să nu tuşească...) şi-a anunţat deasemeni noui şi importante subsidii pentru proba automobilistă care purtând eticheta oraşului Braşov, intră în obligaţiile de oblăduire ale acestui judeţ.

D. Iancu Nan nu descinde din istorie. ca d. Tarquiniu Prişcu. Descinde mai modest, din Zărneşti, unde deşi a anunţat opere istorice, nu a făcut — se zice — aproape nimic.

Pe d. Iancu Nan, deci, nu l-a aplaudat auditoriul. prea zgomotos. Il cunoştea. De altfel, d. Iancu Nan a şi descins curând din calitatea de prefect al oraşului Braşov, rămânând — ca să zicem aşa — simplu particular cu un titlu înscris politic pe cartea de vizită: «fost prefect».

D. Iancu Nan, fiind «fost» nu ne interesează.

Rămâne însă, celălalt mare sportiv al Braşovului şi al istoriei — d.

(Continuare în pag. IV-a)

N. TANOVICEANU

Pentru ajutorarea familiei lui Guga se va juca un match UNIVERSITATEA -- VENUS la Bucuresti

Familia răposatului Guga s'a adresat federaţiei de football pentru ajutorarea văduvei şi copilului internaţionalului decedat în împrejurările cunoscute.

Guga a murit sărac şi văduva lui este complectamente lipsită de mijloace.

In cererea adresată d-lui V. V. Tilea, familia lui Guga anunţă federaţia că *Universitatea* a consimţit să joace un match la Bucureşti împotriva campionului României, în beneficiul văduvei şi copilului răposatului.

Federaţia urmează să ia o hotărâre.

In preajma matchului cu Italiă

Echipa naţională de rugby în intimitate

...sau cum se face sport pentru sport

Am asistat eri la ultimul antrenament al echipei naţionale de rugby, care Duminică înfruntă reprezentativa Italiei.

Din tribuna stadionului din Dealul Spirei, privind spectaculoasele faze ale matchului «Naţionala»—Viforul Dacia îmi puneam singur întrebarea:

— «Cum se poate domnule, ca un sport atât de viu, atât de spectaculos şi interesant în acelaş timp, să nu capteze interesul publicului?

Dece «football»-ul a reuşit, în acelaş interval de timp, să atingă popularitatea pe care o cunoaşte, în timp ce rugby-ul se sbate în aceleaşi lipsuri, ca acum 25 de ani, când a fost importat din Franţa ?

Cu amărăciune în suflet a început să-mi defileze prin faţa ecranului mintal zilele de «promisiuni» ale acestui sport.

Mă revedeam copil, când întins pe iarba vechiului stadion al federaţiei, asistam la matchul Bucureşti-Heidelberg.

Mi-aduc aminte perfect, de emoţia cu care am urmărit această partidă în care bucureştenii au reuşit să termine la egalitate (3-3) cu masiva reprezentativă germană.

Cam în acelaş timp începuse şi rivalitatea noastră — în football — cu Jugoslavia.

Ei bine! Acelaş număr de spectatori care venea la o întâlnire România—Jugoslavia de football, asista pe acele timpuri şi la matchurile reprezentativei noastre de rugby.

Dar filmul care a început să ruleze în memoria mea, mi-a adus în faţă alte timpuri, de şi mai mari promisiuni de progres pentru rugby-ul românesc.

E zi de sărbătoare naţională: 10 Mai 1926.

Se inaugura stadionul O. N. E. F. cu matchul de rugby Franţa (militari) — România.

Pentru prima oară în Bucureşti, zece mii de spectatori asistau la o manifestaţie sportivă.

«Foot-ball»-ul nu realizase încă acest lucru!

Rugby-ul părea că a păşit cu dreptul şi merge spre o definitivă consacrare.

A fost cel mai propice moment psihiologic de inscăunare a acestui sport.

Cei în drept nu l-au sesizat!

«Trenul» a fost scăpat, iar footballul a ţâşnit, câştigând lungimi de teren.

De atunci rugby-ul românesc, fără să regreseze, n'a făcut nici un pas înainte.

Un nou prilej de consacrare

In concertul european, stagnarea noastră nu a găsit imitatori.

Germania, care nu ne era întru nimic superioară, ne-a depăşit cu mult, reuşind să constitue un demn adversar, chiar pentru Franţa, care la noi reprezintă un ideal în materie de rugby.

Rămăsese Italia un «client» sigur al nostru, unde din cauză că acest sport se practică de dată mai recentă, echipele româneşti recoltau victorii.

A venit ziua primei întâlniri Italia—România, la Milano.

Datorită arbitrajului şi faptului că italienii jucau la ei acasă, România — deşi superioară techniceşte — a trebuit să se încline cu 7—0.

Cu prilejul olimpiadei dela Berlin i se dă ocazie României să-şi ia revanşa asupra Italiei.

Din nou însă un mare ghinion urmăreşte reprezentativa noastră şi după ce conduceam la pauză cu 7—0, este nevoită să se încline cu 8—7.

E drept că la acest rezultat a contribuit din nou un arbitraj nenorocit.

Deaceea partida de Duminecă este aşteptată cu atâta nerăbdare.

Toţi jucătorii noştri, dar absolut toţi, au conştinţa superiorităţii lor faţă de italieni.

Ziua confirmării acestui lucru o aşteaptă cu legitimă încredere.

Rivalitatea creată din acest concurs de împrejurări între noi şi italieni. constitue deaceea, un excelent prilej de captare a spectatorilor pentru acest bărbătesc sport.

(Continuare în pag. 4-a)

Echipa naţională de rugby fotografiată la antrenamentul de eri.

Franţa nu participă la campionatele de box ale Europei

Federaţia franceză de box a anunţat forul respectiv italian că amatorii Franţei nu vor participa la campionatele Europei de box cari vor începe la 3 Mai, la Milano.

Presa franceză crede a şti că această abţinere se datoreşte lipsei de fonduri necesare deplasărei.

S'ar putea însă ca, nu lipsa de fonduri să fie adevărata cauză a abţinerii francezilor.

Nu este oare o revanşă pe care francezii o acordă italienilor in urma faptului că matchul de football Franţa-Italia nu s'a putut ţine în urma abţinerii italienilor?

O propunere interesantă a d-lui Tilea

CA DESCHIDERE LA PARTIDELE PENTRU «CUPA EDUARD BENEŞ» SA SE DISPUTE MATCHURILE DE JUNIORI RESPECTIVE

In cadrul şedinţei de aseară a comisiunilor technice d. V. V. Tillea a făcut o comunicare membrilor acestor comisiuni în sensul că în cadrul fiecărei întâlniri internaţionale din Cupa Eduard Beneş, să se dispute ca deschidere un joc internaţional de juniori ale ţărilor respective

Astfel că la 10 Mai 1938, la Bucureşti, România — Jugoslavia va avea drept deschidere jocul România (juniori) — Jugoslavia (juniori) iar la Praga: România—Cehoslovacia (juniori

Mâine publicăm:

Un important interview cu D. DEPUTAT N. TANASESCU privind matchul de rugby Italia - România

Interviewul este semnat de redactorul nostru GEORGE FULGA

S'a încheiat un interesant acord între grupările VICTORIA şi F. C. RAPID pentru o colaborare

Am anunţat la timp că F. C. Rapid a fixat data matchurilor cu Ujpest pentru 15 şi 16 Mai. In ce priveşte al doilea partener al rostanilor am publicat sub rezervă numele echipei Victoria din Cluj. După informaţiile noastre între timp s'au mai dus tative şi s'a ajuns la un acord definitiv.

E cazul să anunţăm că Victoria şi F. C. Rapid nu vor conlucra numai în împrejurarea de mai sus. E vorba de o colaborare pentru o durată mai lungă.

Victoria şi F. C. Rapid urmează să desfăşoare în comun un program de jocuri internaţionale, care va avea o amploare deosebită.

UN ARTICOL IN EXCLUSIVITATE

CUM SE PREZINTA BELGIA

Corespondentul special la Bruxelles D. JOHN LANGENUS ne relatează matchul Elveţia-Belgia

Viitorul match internaţional pe care îl va susţine România se va desfăşura la 10 Iunie. România va întâlni atunci echipa naţională a Belgiei.

Cum footballul belgian nu este prea cunoscut la noi, am rugat pe corespondentul nostru de acolo, d. John Langenus, să ne trimită informaţii regulate în legătură cu manifestările belgienilor.

Iată cronica matchului Elveţia—Belgia, semnată de excelentul referee belgian.

*

BRUXELLES, 22. — Belgienii au subestimat pe... elveţieni. Toate ziarele au pronosticat, după înfrângerea Elveţiei pe teren propriu, de către Ungaria, victoria uşoară a gazdelor. S'a întâmplat ca de obiceiu: «outsiderii» au învins.

Elveţienii au venit hotărâţi să spargă seria înfrângerilor. Apărarea lor imediată a luptat eroic, linia de mijlocaşi a acoperit tot terenul, Albeglen şi Bickel au condus linia de atac în mod impecabil.

capacităţi tehnice, încă una mare în plus: voinţa şi însufleţirea.

Această echipă a avut — afară de

A plouat în decursul matchului, la care au asistat 15.000 de oameni. La început, Elveţia e superioară şi marchează un goal, nerecunoscut din cauză de off-side. Insă în min. 11 centrarea lui Bickel ajunge la Abbeglen şi Elveţia conduce cu 1—0. Jocul devine acum variat. Braine are mai multe eşiri, însă partenerii lui nu sunt în formă.

In minutul 36 Minelli e rănit la cap. După câteva minute se reîntoarce bandajat şi joacă mai departe. Abbeglen are încă o situaţie bună, însă greseşte.

Repriza doua începe tot cu ofensiva Elveţei şi în minutul 2 Braet apără o lovitură a lui Karcher, cu pumnul. Mingea ajunge la Bickel şi Elveţia conduce cu 2-1.

Belgienii răspund cu atacuri vehemente. O situaţie a lui Eynde e anihilată de arbitrul, care vede offside, — deşi n'a fost — o bombă a lui Braine atinge bara. In minutul 29, totuşi, Voorhoof, reuşeşte să marcheze.

Belgia a schimbat acuma linia de înaintaşi. Braine a luat postul de centru înaintaş. Ceulers în locul lui şi Voorhoof a devenit inter dreapta. Insă nici aşa nu a mers. Şi mai mult, Braine a fost rănit la picior şi nu mai poate juca cu succes. Şi rezultatul nu s'a schimbat.

Infrângerea Belgiei îşi găseşte explicaţia în faptul că Voorhoof a deceptionat complect. Nici o passă bună, o ineficacitate dezastruoasă, o totală lipsă de viteză. Din cauza lui, întreaga linie a jucat slab. Şi apărarea Belgiei nu a fost impecabilă. Portarul a fost nesigur.

ECHIPELE

BELGIA: Braet, Paverick, Ioacim, Dalem, Stynen, De Winter, Buyle, Ceulers, Voorhoof, Braine, Vanden Eynde.

ELVEŢIA: Bizzozero, Minelli, Lehrmann, Loertscher, Bickel, P. Aebi, Karcher, Xan Abegglen, G. Aebi.

Arbtrul englez slab, foarte slab chiar. A făcut greşeli una după alta.

JOHN LANGENUS

LA O CAFELUŢA CU D. MAIOR BREZEANU

Dintre toţi oficialii, dintre toţi dregătorii football-ului românesc, una din cele mai populare figuri e d. maior Brezeanu.

Cine nu-l cunoaşte? Cine nu i-a savurat delicioasele şuete, scânteetoarele replici?

Şi totuşi, cu toată această popularitate, sunt totuşi destui sportivi cărora dacă le-ai vorbi de «d. maior Brezeanu», ar ridica nedumeriţi din umeri.

Dar toată lumea — absolut toată lumea — îl cunoaşte perfect de bine pe «nea Gică».

Fiindcă în faţa bonomiei şi a comunicativităţii lui, orice titlu dispare, orice artificii de politeţă convenţională se volatizează, şi d. maior Brezeanu devine «nea Gică».

Dar un «nea Gică», iubit de toată lumea. Căci, suntem siguri, dacă s'ar institui un plebiscit pentru aflarea celui mai simpatic oficial, nea Gică ar obţine atâtea sufragii, încât ar putea fi suspectat că a cumpărat pe alegători sau că a violat urnele.

Simpatia aceasta este însă pe deplin justificată, căci nea Gică şi-a câştigat-o cu prisosinţă.

Spiritual şi expansiv, veşnic bine dispus — sfidez pe cineva care ar susţine că l-a văzut vreodată întunecat la faţă — nea Gică nu pierde o ocazie să nu-şi risipească cu generozitate verva la care se luminează atâtea feţe, se descreţesc atâtea frunţi.

Aceste binecuvântate motive ne-au tentat să bem «o cafeluţă» cu nea Gică. Să nu credeţi că ideia aceasta ne-a venit tocmai acum. E ceva mai veche. Dar am amânat punerea ei în aplicare pentru astăzi, pentru simplul motiv că astăzi e ziua lui nea Gică.

De Sf. Gheorghe, deci, «o cafeluţă» cu nea Gică...

E foarte uşor să intri în vorbă cu nea Gică. E ceva mai greu însă să-l răpeşti pentru câteva minute din mijlocul atmosferei în care se complace de minune.

— Nea Gică, vreau să-mi dai un mic interview pentru «Gazeta Sporturilor».

— Fiule, meritam să-i batem pe cehi. Altceva nu mai am ce să-ţi spun.

Când am văzut că e atât de laconic, am recurs la un truc:

— Nea Gică, la mulţi ani.

— Merçi, merçi, să trăeşti fiule.

— Păi bine, nea Gică, merçi ca merçi, dar nu dai şi d-ta un şpriţ de ziua d-tale?

— Un şpriţ? Imposibil. O să bem mai multe.

Şi am plecat cu nea Gică să-l sărbătoresc cu câteva şpriţuri, din cari avea să iasă «o cafeluţă»...

Iată-ne instalaţi, după câteva minute, în faţa unei baterii la ghiaţă. Inainte de

(Continuare în pag. 3-a)

ŞT. BARSAN